

Ik ben blut dus heb ik weer een oppasbaantje gezocht

Ik heb de kinderen in de inloopkast opgesloten met een slaaplidje en een schaalje water, hopelijk verdwalen ze niet. Ik heb de oppasmoeder geappt dat ze zoet liggen te slapen. Ik zou nooit tegen haar liegen. (Toch?)

Ik dwaal door de gangen en kamers en ga in de kinderbedden liggen. Ruik de geur van kinderknuffels: kinderkwijn en kindersweet. Ik voel me thuis. De wasverzachter omarmt me, ik voel me gehoord door de babyfoon.

Ik heb de kinderen in de inloopkast opgesloten en nu zoek ik de randen van het kapitalisme op, plunder de koelkast die volstaat met A-merk havermelk en amandelpasta, ga op het kookeiland liggen als een french girl; ik ben een keukenreclame.

Ik stap onder de regendouche. Of nee, ik neem een bubbelbad in het gastenbad, smeer me in met bodyscrub en daarna met bodymilk en bodylotion tegen de bodydryness en er is facewash en nailpolishremover en armpitdeodorant.

Nu de kinderen in de inloopkast zitten heb ik de zelfrijdende grasmaairobot naar binnen gehaald, laat hem hier rondrijden om mij gezelschap te houden. Hij lijkt verward.

Ik heb de zelfrijdende stofzuiger ook aangezet. Projecteer mijn drama-vacuüm op hen, volg elke stap die de twee casanova's luid zuigend en huilend om elkaar heen draaien tot er een liefde bloeit feller dan hun oplaadlampjes.

Ik heb de kinderen in de inloopkast opgesloten. Het wordt laat en mijn oppasmoeder appt dat het later wordt. Ik haal diep adem, word slaperig in de woonkamer. De tv roept me na maar ik kijk er niet echt naar. Aangestaard door de liefdesbaby van de grasmaaier en de stofzuiger val ik in slaap.

Als mijn moeder thuiskomt word ik wakker in de inloopkast.